

STA OP!
Want van u is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen.

PAASVIERING 2016
Kapel Kolderbos

Welkom

Goedenavond allemaal, welkom in deze stemmige kapel van Kolderbos voor onze paasviering van 't Veer. We gaan op zoek naar licht en leven, naar kracht en opstanding in deze donkere tijden van terreur en geweld. Vele grafstenen moeten worden weggerold, vele mensen moeten nieuwe kansen krijgen en herboren worden. In deze viering mogen we vandaag verkondigen: er is nieuw leven, hier wordt licht ontstoken in de duistere nacht.

Openingslied: *God van mensen (34)*

Situering

We begonnen de vieringen van deze jaargang rond het Onze Vader 'hoog in de hemelen' om te eindigen in de donkerte van ons leven, dat ons zo gevangen kan nemen. Schuld en vergeving, kwaad en verlossing – de thema's van de volgende vieringen in april en mei. Maar vanavond gaat het de hoogte in – ondanks blinde terreur, onrecht, verdriet, ziekte en dood is er hoop, want van u is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid... Deze toevoeging aan het Onze Vader is niet terug te vinden in oude handschriften van het Nieuwe Testament. Ze komt uit een Griekse bron. Maar elk Joods gebed eindigt met een lofprijzing. Dat is heel Bijbels. Ook David bad dit al, zoals we kunnen lezen in de Kronieken. Er is nauwelijks een tekst die zo kernachtig het hele evangelie samenvat. 'Want'... zo begint deze lofprijzing die een echte omslag inhoudt. Al zou je mismoedig worden van al die donkerte, al wordt Gods naam niet geheiligd, al wordt Zijn koninkrijk niet geacht, al wordt Zijn wil niet gedaan, al wordt onze wereld bedreigd door de tegenmachten van geweld, kwaad en angst... toch is er hoop, geloof en liefde. *Hoop* op nieuw leven, de angst voorbij, *geloof* in een kracht die helend is, *liefde* als mededogen van God in mensen.

Die opwaartse beweging nemen we in onze viering mee: van Goede Vrijdag naar Pasen, van de calvarieberg naar het lege graf, van donker naar licht, van uitzichtloosheid naar perspectief. Een beweging die symbool staat voor de weg die ieder van ons dient te gaan. Vanuit het ongeordende van ons bestaan, vanuit onvrijheid en beproeving naar een punt van vertrouwen boven alles. Opstaan en verrijzen, op weg naar het koninkrijk, dat proberen we vandaag te duiden.

Meditatiedoek van Meinrad Dufner

We beginnen bij het meditatiedoek van pater Meinrad Dufner over de zeven kruiswoorden. Ze verwijzen naar de zeven crisismomenten die Jezus gekend heeft en die, op een of andere manier, elk van ons in zijn leven kent. We staan stil bij het middelpunt van het kunstwerk, het centrale paneel over het vierde kruiswoord: *'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten?'* 'Dit kruiswoord', zegt pater Meinrad, 'is voorgesteld als "de streep door de rekening"'. Het is de kreet van iemand die uitgesloten is en niet meer meetelt en die het uitschreeuwt tegen God. Verschrikkelijk moet dat geweest zijn.' De witte lijn achter het zwarte kruis is geen figuur, maar lijkt wel een worm – 'een worm en geen mens', zegt psalm 22 over hem. De witte figuur is omzoomd met een lijn van bloedrood en paars. Hij strekt zijn armen uit over de zeven panelen. Het zwart van het kruis is zwarter dan zwart, zwarter dan duisternis kan zijn.

Er is geen Pasen zonder Goede Vrijdag. De witte onherkenbare figuur strekt zijn armen uit en reikt ermee van het begin van de lijdensweg tot aan de andere kant. Daar zien we een landschap met paars nog dichtbij en helblauw wat verderop. En heel in de verte komt een totaal andere lichtkleur. Die kleur in het licht maakt het landschap oneindig en zegt: 'Het is volbracht, het komt tot volle tooi, het wordt voltooid.' Er blinkt in de verte al iets van de paasmorgen: een ander perspectief komt eraan.

Als we dat vertalen naar onze wereld, dan stellen we vast dat ontelbare mensen en ganze bevolkingsgroepen vandaag een 'streep door de rekening' gepresenteerd krijgen. Haat, marginalisering, uitsluiting, foltering... Er lijken geen grenzen aan het geweld waarmee de ene mens de andere te lijf kan gaan.

Het geloof in de verrijzenis heeft alles te maken met die afgrond van kwaad. Nooit zal men die afgrond weten te peilen, nooit het kwaad helemaal onder woorden weten te brengen. We schieten tekort. Maar het geloof in de verrijzenis ontspringt aan het heldere bewustzijn dat het goede sterker is dan alle geweld. Dat het niet te rechtvaardigen kwaad, hoezeer men het zelf ook aan den lijve heeft ervaren, niet het laatste woord kan hebben.

Van Goede Vrijdag naar Pasen. Het is dezelfde opgaande beweging als in het Onze Vader: we blijven niet steken in het kwade en in de schuld. Als alles dood en onherroepelijk verloren lijkt, is er opstanding, staan mensen opnieuw op: 'want ... van u is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen.' Kernachtiger kunnen wij ons geloof niet samenvatten.

Openingsgebed

Gij die zijt

oergrond van alles wat is,

wie anders kan ons wegroepen uit nacht en duisternis,

om ons te wenden naar een dageraad van heilzaam licht.

Heel met uw woord wat kwetsbaar in ons hart verborgen ligt,

opdat wij vrij en onbevangen durven leven als een tuin in bloei.
Laat onze ogen verder kijken dan het graf,
dat wij ons toevertrouwen aan een nieuw begin.
Dat wij opkijken naar Hem die ons is voorgegaan,
Jezus, de levende.
Amen

Laat ons nu richten op de zegening van het vuur.

Zegening van het vuur

Vuur is met het leven verbonden. Warm en lichtend, altijd in beweging, altijd opwaarts gericht. We zien de vlam onophoudelijk flakkeren en iedere luchttocht volgen. Toch is ze niet af te brengen van haar opwaartse beweging. De vlam doet haar hele omgeving leven, een beeld van Hem die in deze wereld is gekomen om alles te verlichten.

Laat uw Geest dan het vuur brandend houden in de naam van die Ene, God-over-ons. (*Aansteken Paaskaars.*) Zegen dit vuur als een eeuwige vonk van leven. Behoed de vlam in ons, opdat wij zelf licht dragen en elkaar meenemen doorheen de nacht naar een helend nieuwe morgen.

(Aansteken theelichtjes.)

Lied: *Licht dat ons aanstoot in de morgen (17)*

Laat ons nu de kaarsjes voorzichtig uitblazen. Straks steken we ze terug aan.

Verrijzenisverhaal: *Het lege graf, Johannes 20, 1-10*

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen – het was nog donker – bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling, en zei tot hen: ‘Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.’ Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Voorover bukkend zag hij de zwachtels liggen, maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde, kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt, niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen pas ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen, naar binnen; hij zag en geloofde, want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan. Daarop keerden de leerlingen naar huis terug.

Duiding
Stiltemoment

We gaan nu over tot de zegening van het water.

Zegening van het water

Bidden we samen:

Water uit de hemel en van de diepste oceanen,
vruchtwater dat het vroegste leven draagt
en dat de aarde vruchtbaar maakt,
wek eerbied en ontzag in ons.

Blijf ons met uw kracht verwonderen en maak ons vrij
van alles wat lichaam en geest bezoedelt.

We strekken onze hand naar voren.

Gij met uw goddelijke hand,
zegen dit water van uw schepping.
Trek als een bronader door ons,
zoals Gij hebt gedaan in Jezus.
En ga met ons, als met uw volk destijds,
doorheen het water van de dood
naar de oever waar wij ongeschonden mogen opstaan.

Laat ons elkaar met dit water tekenen, hier vooraan in de kapel.

(Muziek)

Hernieuwing doopbeloften

De kaarslichtjes worden terug aangestoken.

Vrienden, reeds voor onze geboorte en ook later werden wij opgenomen in een verhaal van liefde tussen mensen. Zij hielpen ons open te staan voor deze wereld en voor het geheim dat alles draagt. Vanavond worden wij uitgenodigd persoonlijk te kiezen voor die God van liefde en nabijheid, zoals ons voorgeleefd door Jezus. Laat ons dan samen onze doopbeloften hernieuwen en samen bidden:

Ik zal de schepping liefhebben en haar behoeden.
Ik zal niet rusten zolang onrecht de wereld verscheurt.
Ik zal met liefde en met enthousiasme
mijn eigen wereld proberen te herscheppen.
Ik geloof in een goddelijke kracht
die al het verstoorde en gekwetste zal helen en voltooien.
Ik wil daarvan een levend teken zijn,
met zorg en eerbied voor iedereen en alles op mijn weg.
Ik zal wat mij gegeven is niet voor mezelf alleen houden,
maar voorrang geven aan wie kwetsbaar is.
Ik wil het uitspreken en herhalen dat Jezus onze hoop is.

Dat ik Hem kan tegenkomen in de mens naast mij.
Dat de woorden die Hij heeft nagelaten mij de weg zullen tonen
naar waarheid en naar nieuwe levensadem.
En dat zijn Geest nabij zal zijn
om ons te verlichten en thuis te brengen
als een warme gemeenschap van vrienden.

Lied: *Alles begon met God (74)*

Voorbeden

We hebben vuur en licht ontstoken, we hebben aan het lege graf gestaan, we hebben elkaar met water getekend, we hebben onze doopbeloften hernieuwd. Diep in het hart van elk van ons leven verlangens en pijn, dromen en kwetsuren.

We denken op dit moment speciaal aan de pijn die we deze week heel dichtbij hebben meegemaakt. Laat ons de slachtoffers meenemen in onze gebeden, de familie en vrienden vaak nog in onzekerheid over wat komen gaat en hoe het nu verder moet, maar ook de hulpverleners en al diegenen die op een of andere manier deze week blijf hebben gegeven van diepe medemenselijkheid.

Naast het grote leed hebben we ook allemaal zelf onze eigen zorgen en pijn. Niemand ziet onze binnenkant. Geen mens heeft een vermoeden van de tere en soms zere plekken. Laten we ze met een brandend lichtje naar het altaar brengen om ze toe te vertrouwen aan die Ene, aan Hem die leeft.

We nodigen u uit om uw kaarsje symbolisch op het altaar te komen zetten bij die ene Bron van Licht.

(Muziek)

Tafelgebed

Gezegend wie, door angst en pijn gelouterd, aan de dood voorbij,
leven in licht, opnieuw geboren.

Twee avondgangers naar Emmaüs.

Of zijn het er drie?

‘We hebben geen hoop meer op bevrijding,
al drie dagen is hij dood.

Vrouwen zeggen

dat ze een verschijning hebben gezien bij zijn graf.

Maar ja, vrouwen...

We zijn gaan kijken.

Het graf was leeg.

Maar hém zagen we niet.’

Ze naderen het dorp.

‘Blijf bij ons, want het is avond

en de nacht gaat komen...’, zeggen ze tot hem.

Wanneer zij het avondmaal houden,
neemt hij brood, spreekt de zegen uit,
breekt het en deelt het met hen.
Dan herkennen zij hem bij het breken van het brood.

Want de avond voor zijn sterven
heeft hij immers brood en wijn gedeeld met zijn vrienden:
'dit brood is heel mijn leven voor jullie
en deze beker is een nieuw verbond.
Telkens als jullie het brood breken en de wijn drinken,
gedenk mij dan.'

Gezegend wij, die klein of groot,
blind, angstig, tastend bijna
doen als hij.
Gezegend wij die, ongezien en ongeweten
doen als hij.

Delen van brood en wijn

Moge het delen van dit brood en deze bekers ons hart versterken.
Dat wij vol hoop meewerken aan een nieuwe wereld
waar brood en recht en waardigheid en liefde is
voor al wat leeft.

*We nodigen jullie uit een stukje brood en een glaasje te komen nemen om, eenmaal
terug op je plaats, te eten en te drinken.
(Muziek)*

De leegte is niet leeg.
Ze is geladen met een nieuw begin.
Laten we, verenigd in het paaslicht, samen bidden:

Onze Vader (Huub Oosterhuis)

Onze Vader verborgen
Uw naam worde zichtbaar in ons
Uw koninkrijk kome op aarde
Uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade –
waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen

waar kinderen helder en jong zijn
dieren niet worden gepijnigd
nooit een mens meer gemarteld
niet één mens meer geknecht.
Doof de hel in ons hoofd
leg Uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.
Van U is de toekomst
kome wat komt.

Vredeswens

En laat ons die droom bezegelen in een warme Paaswens. Alleluia!

Lied van de opstanding (29)

Laat ons samen bidden:

Slotgebed (samen)

Hoe zullen we feestvieren vandaag?
Hoe overwinnen we de spraakverwarring?
Hoe voorkomen we dat ons lied
nergens op slaat, o God?
Wij willen zo graag geloven
dat het echt kan gebeuren...
Soms even,
misschien hier vanavond al
op het feest van het Licht.

Overweging (Kris Gelaude)

Pasen
en alles is
van ongekende kracht doordrongen.
De aarde krijgt een nieuw gezicht.
Het zaad, bestorven in de voren,
komt wonderbaarlijk aan het licht.
Zelfs als geen mens het zou geloven,
dan zouden de bloemen en de bomen
verkondigen dat zelfs wat ingeslapen is,
toch onbedwingbaar kan herleven.

In al haar kwetsbaarheid

mag hoop gekoesterd worden.
Omwille van die Ene.
Zijn leven was zo onvoorwaardelijk
en diep in ons bestaan geworteld
dat geen grafsteen zwaar genoeg kon zijn.
Dood reikt niet verder dan de liefde.

Sta op
en durf die weg te gaan.
Laat Hem in taal en teken
weer herkenbaar worden.

Zegen

Daartoe nodigen wij u uit met de zegen van die Ene, die mensen inspireert en die niets verloren laat gaan.
Zalig Paasfeest!

Guido, Nina, Odette, Paula, Ward